
DZIURAWCOWY (2) *ai*

dziurawcowy (1), **durawcowy** (1) *SienLek* (1 : 1).

a oraz o jasne.

sg m G dziurawcow(e)go (1). ◇ n G durawcowého (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

*Przymiotnik od nie zaświadczonego u nas „dziurawiec” *Hypericum perforatum* L.; należący do dziurawca, wytworzony z dziurawca (2) :*

*Wyrażenia: »durawcowe kwiecie« (1): Węźmi Duráwcowého kwiecia/ iedną garść *SienLek* 126.*

*»proch dziurawcowy« (1): mácierzą dułzkę z Winem vwierciáną piy/ zmieszawłzy s prochem okrągłego kokornaku/ y prochu Dźiuráwcowego *SienLek* 90v.*

KN